

Από ρομαντικός εξεγερμένος, ένας «νέος δημόσιος άνδρας»

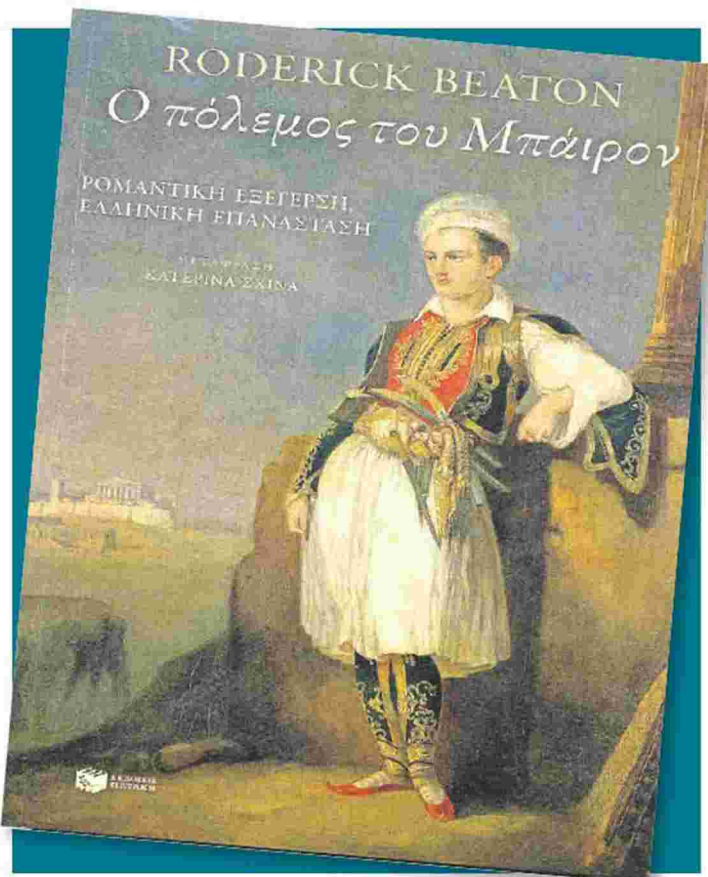
Η αυτομεταμόρφωση του ποιητή και η σχέση του με την Ελλάδα

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΪΛΑΚΗ

Ενας ρομαντικός τυχοδιώκτης ή κάποιος ευγενής περιθωριακός; Μία αναγνωρισμένη διασημότητα ή ένας καλλιτέχνης που διαρκώς κάτι πάσχιζε να ανακαλύψει; Όπως και να 'χει, πρόκειται για έναν δημιουργό που εξακολουθεί να γοητεύει -όσο ελάχιστοι- μέσα από την ποίησή του, τη σύντομη και περιπετειώδη ζωή του, τα ταξίδια του και τη διαρκή, σχεδόν αδιάλειπτη αναζήτηση μιας αδιαπραγμάτευτης ελευθερίας. Και ακόμα, μέσα από τις αναρίθμητες και -κατά κανόνα- σκανδαλώδεις ερωτικές του σχέσεις.

Σίγουρα μία ακραία αντιφατική προσωπικότητα, ένας ασυνήθιστα παθιασμένος ποιητής που δεν διατηρούσε την παραμικρή αμφιβολία για το τι απεχθανόταν περισσότερο στη ζωή: Την προβλέψιμη συμπεριφορά και τις κάθε λογής συμβάσεις. Ηθελε μόνο την αγάπη, τον έρωτα και προπάντων τη φιλία. Και όλα αυτά, βέβαια, με τους δικούς του όρους. Ο Λόρδος Βύρων γεννήθηκε στο Λονδίνο το 1788 και ήταν γιος του John Byron και της δεύτερης συζύγου του, Catherine Gordon, η οποία ανήκε σε αριστοκρατική οικογένεια. Ο πατέρας του πέθανε νωρίς και ο νεαρός ποιητής αναγκάστηκε να μεγαλώσει μέσα σε συνθήκες στέρησης. Όταν, το 1798, θα φύγει από τη ζωή ο θείος του, George Gordon, κληρονομήει τον τίτλο του λόρδου, καθώς και αρκετά χρήματα.

Λίγο αργότερα, το 1805, εγγράφεται στο Πανεπιστήμιο του Cambridge. Εκείνη την εποχή ο Βύρων εισπράττει 500 λίρες το χρόνο από τα εισοδήματα της κληρονομιάς: Ήταν ένας πλούσιος φοιτητής που ξενυχτούσε, έπινε, καρτόπαιζε και ξόδευε απερίσκεπτα. Δεν θα αρνήσει, όμως, να τα βαρεθεί όλα αυτά και μοναδική του διέξοδος γίνεται, πλέον, η ποίηση. Εν τω μεταξύ, παίρνει το δίπλωμα από το Cambridge και το 1809 είναι πλέον ενήλικος και πρέπει να πάρει τη θέση του στη Βουλή των Λόρδων. Αδυνατούσε -ωστόσο-

Αγγλία, το 1812, δημοσίευσε τις δύο πρώτες ωδές του «Τσάλντ Χάρολντ» και όπως λέει ο ίδιος, «ξήννησα ένα πρωί και ξαφνικά ήμουν διάσημος». Παρά την επιτυχία που γνώρισε, ωστόσο, η οικονομική του κατάσταση δεν ήταν πια καλή και γι' αυτό παντρεύεται την ευκατάστατη Anna-Isabella Milbanke.

Από τον γάμο αυτό γεννήθηκε ένα κορίτσι, αλλά οι αλληπάλληλες εξωσυζυγικές σχέσεις του και ιδίως ο δεσμός του με την ετεροθαλή αδερφή του Augusta Leigh, θα έφεραν τον χωρισμό. Όσο για τη διάλυση του γάμου του, προκάλεσε τέτοιο σκάνδαλο ώστε αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα!

Στην αρχή ο Βύρων εγκαταστάθηκε στη Γενεύη για να συναντήσει την Claire Godwyn, μια συγγενή του μεγάλου ρομαντικού ποιητή Shelley. Ένα κοριτσάκι

γεννήθηκε από αυτόν τον δεσμό, το οποίο έμελλε να πεθάνει στην ηλικία των πέντε ετών.

Ο Βύρων θρήνησε τον χαμό του, δημιουργώντας μία από τις πιο τρυφερές σκηνές στο έργο του «Δον Ζουάν», όπου περιγράφει την οδύνη ενός πατέρα μπροστά στο νεκρό παιδί του. Με τον Shelley, πάντως, θα γίνονταν πραγματικοί φίλοι και η ειλικρινής σχέση τους αποτελεί ένα μνημειώδες κεφάλαιο στην ιστορία της αγγλικής ποίησης. Παράλληλα, όλα αυτά τα χρόνια, ο Βύρων αποδεικνύεται εξαιρετικά παραγωγικός ολοκληρώνοντας μερικά επικολυρικά αριστουργήματα: Ο «Κουρσάρος» (1814), «Ο Φυλακισμένος του

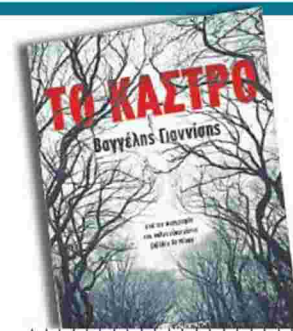
Σιγόν» (1816), «Μάνφρεντ» (1818), «Κάιν» (1821). Στην Ελλάδα καταφθάνει το 1823 για να συμμετάσχει στον Απελευθερωτικό Αγώνα. Οι δοκιμασίες όμως και οι κακοκαιρίες επιδεινώνουν την κατάσταση της ήδη κλονισμένης υγείας του και στις 19 Απριλίου 1824 πεθαίνει από πυρετό στο Μεσολόγγι.

Ο Ρόντρικ Μπήτον με το «Ο πόλεμος του Μπάιρον - Ρομαντική εξέγερση, ελληνική επανάσταση» (εκδ. Πατάκη) επανεξετάζει τη ζωή και το έργο του Λόρδου Μπάιρον μέσα από τη μακρά διαδρομή της σχέσης του με την Ελλάδα.

Αρχίζοντας από τα νεανικά ταξίδια του ποιητή την περίοδο 1809-1811, ο συγγραφέας παρακολουθεί τα χρόνια της φήμης του στο Λονδίνο και της αυτοεξορίας του στην Ιταλία, που κορυφώθηκαν με την απόφασή του να αφοσιωθεί στον αγώνα της ελληνικής ανεξαρτησίας.

Στη συνέχεια διερευνά τη δραματική αυτομεταμόρφωση του Μπάιρον από ρομαντικό εξεγερμένο σε έναν «νέο δημόσιο άνδρα», ο οποίος υποτάσσεται για πρώτη φορά σε μια συγκεκριμένη πολιτική υπόθεση, προκειμένου να βάλει τα θεμέλια, στη διάρκεια των «εκατό ημερών» του στο Μεσολόγγι, ενός νέου είδους πολιτικής στην Ευρώπη - αυτής του έθνους-κράτους όπως το γνωρίζουμε σήμερα. Απ' την άλλη, υπερήφανος, αντισυμβατικός, αντιφατικός, γεμάτος κυνισμό και αγάπη για τους κατατρεγμένους, ο Λόρδος Βύρων δημιούργησε έργα που ανταποκρίνονταν σε ένα θεμελιώδες αίτημα της εποχής του: Τη φυγή από την πραγματικότητα -ιδίως όταν αυτή είναι καταπιεστική και αποκρουστική. Και όλα αυτά, από έναν ιδιοφυή ποιητή που έβλεπε τη ζωή σαν μία θυελλώδη -αν και μάλλον σύντομη- ερωτική γιορτή...

Εκδόσεις

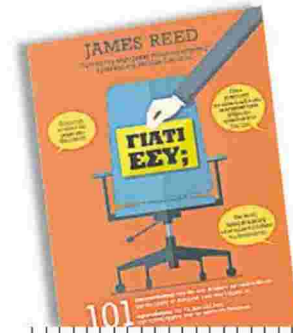

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

«Το κάστρο»

Διόπτρα, σελ. 426

Ενας οπλισμένος άντρας εισβάλλει ένα πρωινό στο πολυκατάστημα της περιοχής Μαριεμπέρ, σκοτώνοντας όποιον είχε την ατυχία να βρεθεί μπροστά του, και στη συνέχεια εξαφανίζεται. Η Αστυνομία του Ερεμπρο εξαπολύει ανθρωποκνηνηγό για τον εντοπισμό του και, πράγματι, ύστερα από μερικές ημέρες τον βρίσκει. Νεκρό. Η υπόθεση κλείνει και όλοι επιστρέφουν στην κανονική τους ζωή -όλοι εκτός από έναν, τον επιθεωρητή Αντερς Οικονομίδη. Αν και οι εμμονές του τον στοιχειώνουν, αποτελούν τη μοναδική του ελπίδα για να λύσει την υπόθεση.

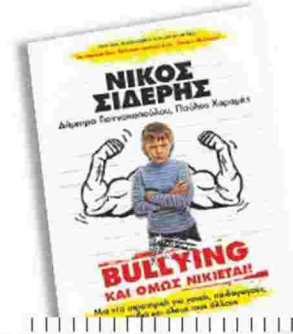

JAMES REED

«Γιατί εσύ;»

Διόπτρα, σελ. 320

Το «Γιατί εσύ;» σας προσφέρει δυνατές τεχνικές προετοιμασίας, τον ακριβή τρόπο για το πώς θα πρέπει να απαντάτε σε συνηθισμένες ερωτήσεις και -πάνω απ' όλα- πώς να αναπτύξετε μια επιτυχημένη νοσοτροπία στη συνέντευξη, αυτή που θα σας βοηθήσει να περάσετε με άριστα τη δοκιμασία της συνέντευξης. Μέσα από κλασικές ερωτήσεις, όπως «Πες μου για σένα» και «Ποια είναι τα μεγαλύτερα μειονεκτήματά σου;» μέχρι περιπλοκές δοκιμασίες, όπως «Πούλησέ μου αυτό το στυλό» και «Πόσα φανάρια κυκλοφορίας υπάρχουν στο Λονδίνο;» ο James Reed σας αποκαλύπτει τι πραγματικά ρωτάει και ψάχνει ο αξιολογητής σας.

ΝΙΚΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

«Bullying, και όμως νικείται!»

Μεταίχιμο, σελ. 251

Ανασκοπώντας την εμπειρία σχετικά με το bullying και την αντιμετώπισή του, προκύπτει μια κρίσιμη διαπίστωση: Έχουμε ακόμη πολύ δρόμο να κάνουμε για να ανακαλύψουμε και να καταπολεμήσουμε αυτό το αρνητικότατο φαινόμενο. Άρα υπάρχει και χώρος και ανάγκη για περατέρω εμπάθυνση και επεξεργασία λύσεων του προβλήματος. Μια νέα συμβολή λοιπόν έχει και θέση και νόημα. Τέτοιο είναι το πνεύμα που διέπει και την παρούσα ανάλυση και πρόταση.